

Коноваленко Руслан Анатолійович

Руслан народився 18 січня 1982 року у селі Дмитроколинє, пуп закінчив Беззаботівську загальноосвітню школу, а після здобув професію тракториста у Олександрівському СПТУ №148.

Хлопець завжди був порядним та чесним, а тому після навчання відслужив строкову службу у лавах Збройних Сил України.

«Відповідальний , відкритий, доброзичливий та завжди готовий прийти на допомогу», – так говорять про нього односельці, - чоловік, який інтереси близьких та нужденних завжди ставив вище за свої, він намагався зробити цей світ кращим і добрішим власним ставленням та власними вчинками».

Руслан був люблячим сином та чуйним братом, опорою та підтримкою для батьків і сестри. Дбаючи про добробут сім'ї, 17 років свого життя він працював на заробітках, не шкодуючи сил та часу.

У 2020 році Руслан Коноваленко повернувся до батьківського дому та пішов працювати шахтарем, бо кожен день своїх рідних він намагався зробити щасливим і радісним. Сім'я була для нього завжди на першому місці.

Але раптом родину спіткало велике горе – батьків в одну мить забрала важка хвороба. Руслан став єдиною підтримкою для сестри, яка сама виховувала чотирьох дітей.

14 липня 2022 року Руслана призвали до армії, і він одразу вступив до Національної Гвардії України. Звільняв Україну та рідну Донеччину від окупантів, захищав своє, боровив своїх. Кожного з нас...

Життя справжнього патріота, надзвичайної та світлої людини, воїна, який сумлінно виконував свій громадянський та військовий обов'язок, виявив стійкість і мужність у цій безжальній боротьбі обірвалося 4 серпня 2023 року.

Руслан запам'ятався добрим, ввічливим, привітним та турботливим.

